ముద్దూ-మురిపెము

'మిమ్మల్నే...'

రవ్వలాంటి కంఠం వినబడేటప్పటికి వాష్ బేసిన్ దగ్గర ముఖం కడుక్కుంటున్న గోపాలం తలెత్తి చూశాడు. అద్దంలో ఆ అమ్మాయి నవ్వుతూ కన్పించింది.

తనను చూసి ఎవరనుకుందో! పొరపాటు పడి ఉంటుంది. పోలిన వ్యక్తి ఉండటం సహజమే. అయితే తిరుపతి నుండి వచ్చే వాళ్ళు అందరూ వాకేల గానే ఉంటారు. గోపాలం తడిచేత్తో గుండు తడిమి చూసుకున్నాడు. అబ్బ! ఎంత హాయిగా ఉంది. ఎండాకాలం ఇట్టే చక్కా ఎగిరిపోయింది.

'మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేదనుకున్నారా! భలేవారే బస్సుస్టాండులో కలవలేదూ....'

గోపాలం వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ఆ అమ్మాయే. బస్సు స్టాండులో వీపుకు వీపు ఆనించి కూర్చుంది. బిడ్డకు పాలిస్తోంది. నయం తనవైపు తిరిగింది కాదు. ఆ అమ్మాయి వాలకం నచ్చలేదు తనకు. పక్కన మొగుడే అయివుండాలి— బటానీలు తింటూ అస్తమానం గడియారం వంక చూసుకుంటున్నాడు. నిమిషానికి ఎన్ని బటాణీలు తినొచ్చునో లెక్కవేసుకుంటున్నాడు గాని పెళ్లాం ఎవడిని ఆనుకుందో చూద్దామన్న జ్ఞానం లేదు. ఇట్లాంటి సిగ్గులేని మనిషితో ఎట్లా సంసారం చేస్తున్నాడో ఏమో! అయితేనేం ముగ్గురు పిల్లలు. ఇద్దరికి గౌన్లు, మూడో శాల్తీకి చొక్కా, నిక్కరు వేసి పూలజడ వేసింది. ఆడపిల్లో, మగపిల్లవాడో! ఎవరయినా తనకేం బాధ లేదు గాని సంశయ నివృత్తికాక మనస్సు పీకుతోంది.

రైలు వంతెన దాటుతున్నట్లుంది. పెద్దగా చప్పుడుచేసింది. గోపాలం గుర్తు తెచ్చుకున్నట్లుగా బుర్ర గోక్కుని... "ఆ ...అవును... మీవారేరి...." అనడిగాడు ఆయన యోగక్షేమం కనుక్కుందామని కాదు. పక్కనే ఉండి ఈ మాటలని వింటున్నాడేమోనని భయం...

"మా వారా.... ఆ పై బెర్తుమీద పడుకుంది వారే.... పైగా బ్రహ్మచెముడు..."

ఆ మాట ఎందుకు చెప్పింది ఇప్పుడు! గోపాలం కొంత ధైర్యంగా, పరిశీలనగా చూశాడు. మనిషి గోమేధికంలా ఉన్నది. పెదవులు కెంపుల్లా ఉన్నాయి. ముక్కు వజ్రపు ముక్కలా ఉంది. తను రత్నాల వ్యాపారి. అద్దంలో తన గుండు మెరు

ఇసుకపల్లి దక్షిణామూర్తి

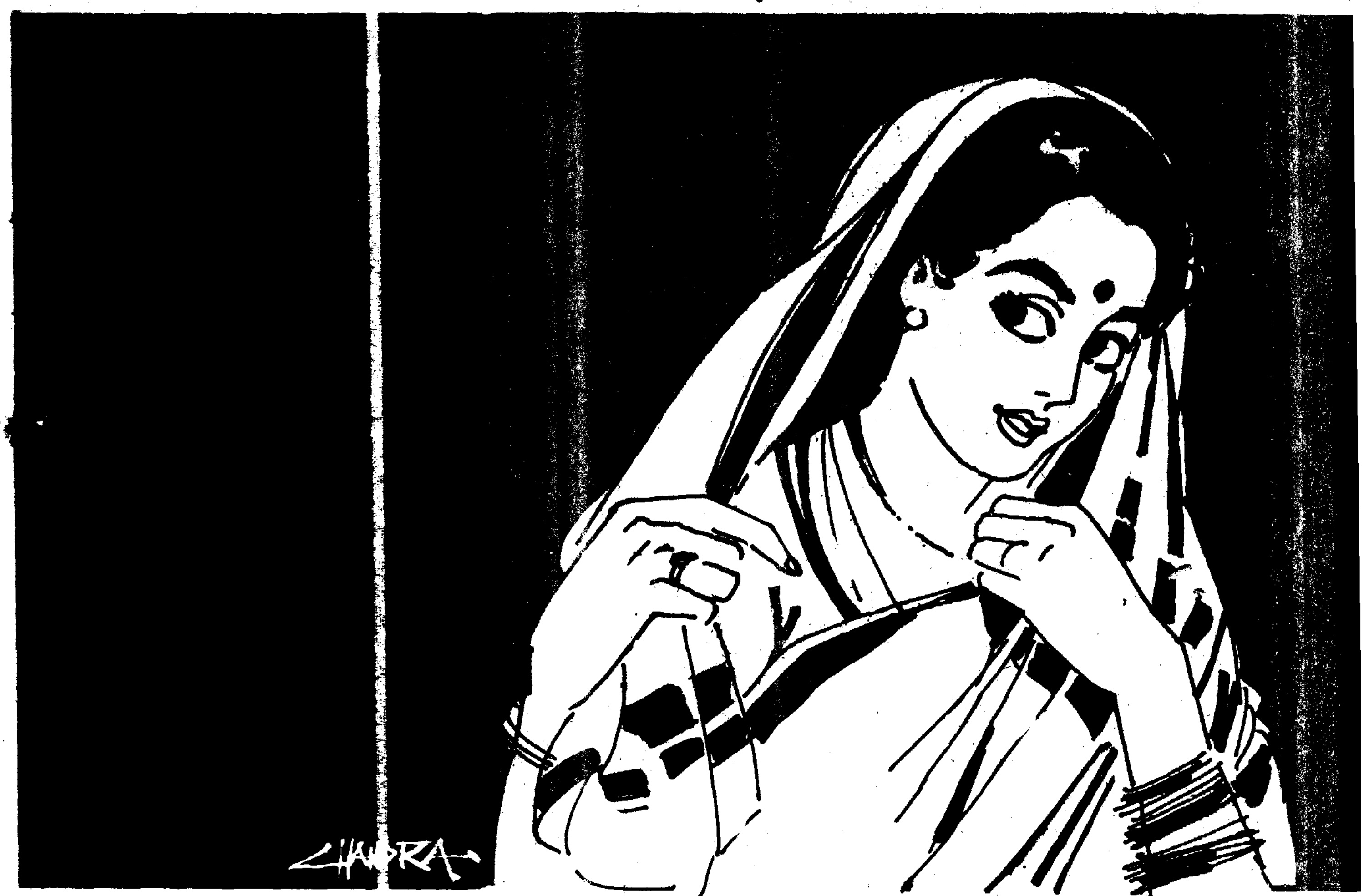

స్తోంది. రైలు కుదుపుకు ఆమె ముందుకు, వెనక్కూ వూగుతూ జారిపోతున్న బిడ్డను పైకి లాక్కుంటూ నానాఅవస్థ పడుతోంది. ముందుకు వచ్చి కాసిని నీళ్ళు నోట్లో పోసుకుంది. ముఖం కడుక్కుంది కొంగు పెట్టి ముఖం తుడుచుకుంది. తనని జరగమని చెప్పొచ్చుగా! ఏమిటీ ఈ మీదపడిపోవటం. తనకి జరగాలని అనిపించలేదు. రైలు కుదుపుకు ఆవిడ తగులుతూనే ఉన్నది. ఇంతలో నెత్తిమీద ఠప్పున దెబ్బపడింది. కంగారు పడ్డాడు. ఆవిడ మొగుడుగాని లేచి వచ్చాడా! చంకలో బిడ్డ కేరింతలు వినబడ్డాయి.

"ఛీ... దొంగకన్నా... అట్లా కొట్టొచ్చునా...." బిడ్డ చెయ్యి వెనక్కు లాగింది ఈ చనువు, సరాగం గోపాలాని నచ్చలేదు. చిరాకొచ్చింది. చాచి కొట్టాలన్నంత కోపం వచ్చింది. ఎవరిని కొట్టినా కందిపోయేట్లున్నారు.

"ఫరవాలేదులెండి...." అంటూ దెబ్బ తగిలినచోట చేత్తో రాసుకున్నాడు. ఆమె గూడా అతని గుండుమీద చేత్తో రాసి, 'సార్రీ' అండీ...."అంది. గోపాలంగుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెత్తినాయి. క్షణంలో నెప్పి మాయమయింది. ఆ స్పర్శ మానవస్పర్శలా లేదు. ధన్వంతరి పంపిన దేవకాంత మృదుహస్తంలా కోమలంగా ఉంది ఆమె బిడ్డను బ్రతిమిలాడి ఇంకో రెండు దెబ్బలు వెయ్యమని అడగాలనిపించింది.

మీ పేరు గోపాలం కదూ .... నా పెరు పార్వతి....మీరు హైదరాబాదులో ఏం చేస్తుంటారు...'దారిలో చెక్కపెట్టె మీద కూర్చుంది. కింద కూర్చున్న సర్దార్జీ దూరం జరిగాడు.

'పేరు కనుకున్నారు..ఊరుకనుకున్నారు. ఏం చేస్తానో కనుక్కోలేరా.... గోపాలం ధైర్యంగా సంభాషణ లోకి దిగాడు.

'మీ సూటుకేసు మీద.... ఏం చేస్తుంటారో వ్రాయలేదుగదా....' పార్వతి ఎంతో కాలంగా పరిచయం ఉన్నదానిలా మాట్లాడుతోంది.

'చేసేపని టైముని బట్టి ఉంటుంది. చూడండి...ఉదయం ఆరింటికి పళ్లు తోముకుంటాను .... ఆరున్నరకు కాఫీ తాగుతాను. ....రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు భోజనం చేస్తాను. రాత్రి పదింటికి....'

'ఆపండి .... ఆపండి....అందరూ చేసే పనులు చెప్పనక్కరలెదు...ఉద్యోగం ఏమిటి....' పార్వతి కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

'ఇదే మీ స్లీపరుకోచ్ లాగాలేదు.... లాదారి పడవలాగా ఉంది....' ఏమిటయ్యా

....ఎక్కడపడితే అక్కడ కూర్చుంటే రిజర్వేషను ఉన్నావాళ్ళు ఏమయిపోవాలి....' పక్క వరసలో టికెట్టు కలెక్టరు అరపటం వినిపించింది గోపాలానికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది

కిందటి స్టేషనులో డబ్బు తీసుకొని బర్తు ఇప్పిస్తానన్న వాడు ఈయనే కావచ్చు.

'మీరంతా పై స్టేషనులో దిగిపోవాలి... జనరల్ పెట్టిలో ఎక్కండి....నన్నేం చేయమంటారయ్యా .... సీటులేదు .... బర్తు లేదు...'

గోపాలం టిక్కెట్టుతీసి అతనికి చూపించాడు.

'మీకు బర్తు ఛార్జీలు ఇచ్చాను....చిల్లర లేక ఇరవై రూపాయల కాగితం ఇచ్చాను...'

'నీ చిల్లర పట్టుకుని పారిపోనులేవయ్యా.. టికెట్టు కలెక్టరు రిజర్వేషను ఛార్టు చూడబోతుంటే పదిచేతులూ, పది రూపాయలనోట్ల కాగితాలతో జనం మీదపడిపోతున్నారు.

'డబ్బులేని వాడు బోడి ముంద రెక్కాడుట ... అట్లాఉందయ్యా .... బర్తులు లేవయ్యా...మొగుడా అంటే....ఇదేమన్నా లంకలో లాడ్జిటయ్యా... మడత మంచాలు వేయించటానికి...ముందు నన్ను సర్దుకోనియ్యండి .... ఆడవాళ్ళు, పిల్లలున్నారు... తొక్కేస్తారయ్యా....' టిక్కెట్టు కలెక్టరు మీద పడిపోతున్నవాళ్ళని పర్యాలోకించాడు. అందులో కొంతమంది తనకు బర్తులకోసం డబ్బులు, ముడుపు ఇచ్చారు. ఎవరెవరో తెలియటం లేదు. టిక్కెట్టు నంబరు రాసుకున్నాడు గాని మనుష్యులను గుర్తుపట్టటం కష్టం. తిరపతి నుండి తిరిగి వచ్చేవాళ్ళంతా తనలాగా ఉండటం టిక్కెట్టు కలెక్టరుకు గూడా మహా ఇబ్బందిగా ఉంది. అంతా తలొకరకం టోపీలన్నా పెట్టుకోవాలి. కాకపోతే గుండుమీద సున్నంతో ఒకటి, రెండూ నంబర్లన్నా వేయించాలి. కాకపోతే తను ఉద్యోగం చేయలేదు. శుభ్రంగా కొవ్వూరు వెళ్ళి లాంచి నడుపుకుంటాడు.

పార్వతి పిల్లల్ని వొకపక్కసర్ది మొగుడితో పడుకోమని, కదలవద్దని సంజ్ఞలు చేస్తోంది. బర్తుల పంపకం అయింతర్వాత గోపాలనికి బర్తు నంబరు వచ్చింది,

'రిజర్వేషను లేని వాళ్ళంతా గూడూరులో దిగిపోవాల్సిందే....' టిక్కెట్టు కలెక్టరు డబ్బులు సర్దుకుంటున్నాడు.

'మేం సర్దుకుంటాం లెండి....' పార్వతి ఓ నవ్వు విసిరి టిక్కెటు కలెక్టరు ముఖాన పడేసింది.

'మీరు సర్దుకోవడం కాదు....ఒక్కబర్తే ఇచ్చాను ఈయనకు....' గోపాలం వంక చూసి 'ఇంతమంది ఉన్నామని ముందే చెప్పద్దుటయ్యా.... నన్ను ఇరకాటంలో పెట్టిస్తారు....అటు వద్దుకాదు...ఇటు పడవకాదు...ముందు నీ బర్తు నంబరు చూసుకో..'

గోపాలం ఎవర్ని ఏమి అనలేక బర్తు నంబరు వెతుక్కుంటే పార్వతీ మొగుడు పడుకున్న బర్తు అయింది. టిక్కెట్టు కల్లేరుమీద బండీలాగా, సముద్రం అలల కలెక్టరు పైన నడిచే హోవర్‌క్రాఫ్ట్‌లాగా మనుష్యులు, సామాన్లమీద తేలిపోతూ లంఘించి గోపాలం బర్తు దగ్గరకు వెళ్లాడు.

'కట్టుకున్న మొగుడిలాగా మంచం ఎక్కాడు....దిగవయ్యా దిగు...' పార్వతి ముందుకు వచ్చేసి టిక్కెట్టు కలెక్టరు కోటు పట్టుకుని లాగింది. 'వారికి వంట్లో బాగా లేదు....' అంది.

'ఎవరు....ఈయన మీ వారా... మరి ఆయన ఎవరు....?

'వారు....మా ఊరు....'

గోపాలం అవాక్కయ్యాడు.

'మేం సర్దుకుంటాంలెండి....' పార్వతి టిక్కెటు కలెక్టరుకు ధైర్యం చెప్పింది.

'మీ బర్తు చూపించాను .... ఆయన్ని దింపమంటే దింపేస్తాను.... ఏరుదాటం తర్వాత నన్ను అందే ఏంలాభంలేదు....'

గోపాలం పార్వతి వంక చూశాడు.

'మీరు హైదరాబాదులో .... చేసే ఉద్యోగం ఏమిటో చెప్పలేదు....'

పార్వతి గోపాలంతో చనువుగా మాట్లాడటం చూసి టిక్కెటు కలెక్టరు డబ్బులు లెక్కపెట్టుకుని వెళ్లిపోయాడు.

"ఈపెట్టెమీద కూర్చోండి. మాదే పెట్టె....!"

'స్టేషను రాగానే మావారిని మెల్లగా దిగి ఈ మూలగా కూర్చోమని చెపుతాను. ..... బర్తు మీదకు మీరు వెళుదురుగాని...'

గోపాలం పార్వతి వంక సాలోచనగా చూసాడు. నెరజాణ. చొక్కా నిక్కరు, పూలజడ, బిడ్డ చంకలో పైకి, కిందకూ జారుతున్నాడు. గోపాలం మెల్లగా పెట్టె మీదకు జారపడ్డాడు. పార్వతి తన బిడ్డను అందించింది అతనికి.

'ప్రయాణం తొక్కిడిలో.... చీర జారిపోయేట్లు ఉంది...' అంది నవ్వుతూనే... చీర సర్దుకుని జుట్టు పైకి ముడివేసుకుంది 'పిల్లల మధ్య ఎడం లేకపోతే ఇదే అవస్థ అండి... ముగ్గురు పిల్లలు. పెద్దదానికి మూడో ఏడు రాలేదు...'

తనతో ఎందుకు చెపుతోంది.... ఆడపిల్లలకి వయసు వ్యత్యాసం లేకపోతే తన

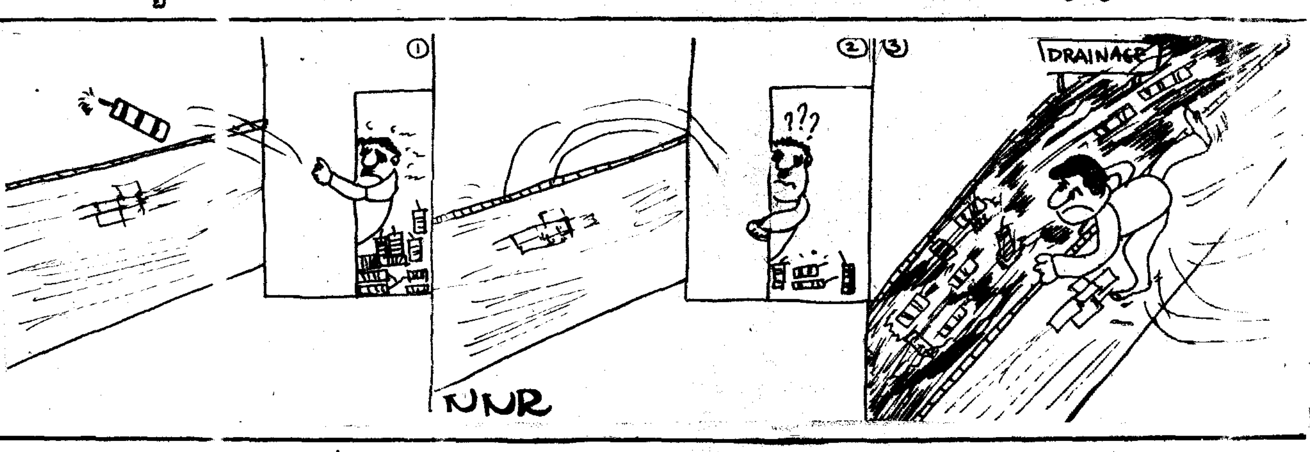

బాధ్యత ఏమిటో గోపాలానికి అంతు చిక్కలేదు. 'కొంచెం.... ఆ డబ్బా అందుకుంటారూ'

గోపాలానికి కూర్చున్నంతసేపు పట్టలేదు లేవటానికి. డబ్బా అందుకున్నాడు. ఆ డబ్బా మూత తీస్తే పాలసీసా, పంచదార డబ్బా, చెంచాలు, చిన్న గ్లాసూ, చక్కిలాలూ.... ఓ మంత్రగాడి పెట్టెలాగా ఉన్నది. తీస్తున్నకొద్దీ సామాన్లు వస్తున్నాయి. ఓ చక్కిలం తీసి గోపాలం చేతిలో పెట్టింది.

'చక్కిలం తినమంటే పళ్ళులాగుతాయంటారు మావారు... చక్కిలాలు నాకచోట, గట్టి వడలు నాకచోట... అని కాళోజీ మావారిని చూసే రాసింటారు...'

గోపాలం చక్కిలం చేత్తో పట్టుకున్నాడు గాని తినటానికి మొహమాటపడుతున్నాడు.

'అదేమిటి! తినండి... చక్కిలాలు పటపట నమిలి తింటుంటే.... ఆ చప్పుడు.... అబ్బ ఎంత బావుంటుందో....

గోపాలం చక్కిలం నోట్లో పెట్టుకుంటే గాలానికి గుచ్చిన ఎరను చప్పరించిన చేపలాగా సంబరపడిపోయాడు.

'మీరు ఏమీ అనుకోకపోతే గూడూరులో కాసిని వేడినీళ్ళు తెచ్చిపెట్టాలండి... మా వారిని నిద్ర లేపేటప్పటికి గూడూరు దాటిపోతుంది....'

'గోపాలం గొంతులో చక్కిలం అడ్డుపడ్డట్లయింది.

గూడూరులో బర్తు ఖాళీ చేసే మాట ఖాళీ అన్నమాట. తాను హైదరాబాదు చేరే దాకా దారిలో పెట్టెం మధ్య కునికిపాట్లు పడాల్సిందే. చక్కిలం గొంతులో గా గొంతుకు గుచ్చుకుంటోంది.

మీరు ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నారో చెప్పారు కారు...'

పార్వతి అడుగుతుంటే సమాధానం చెప్పక తప్పేట్లు లేదు. 'బాంకులో పని చేస్తున్నాను....'

పార్వతి కళ్ళు పెద్దవైనాయి. 'నిజమా అండి.... బ్యాంకు ఉద్యోగం అంటే నాకు పంచ ప్రాణాలూ.... నోట్లు లెక్కపెట్టిన చేతులంటే పరవశించిపోతాను... మావారూ ఉన్నారు....'

'మీవారేం చేస్తున్నారు... గోపాలం విధి బలీయమని తెలుసుకున్నాడు.

'బతకలేక బడిపంతులు అంటారు... అదీ ఉద్యోగం... చేతులంతా చాక్‌పీసు వాసన.... పిల్లల్ని పేము బెత్తంతో కొట్టి కొట్టి కాయలు కాసిన చేతులు తలచుకుంటేనే కంపరం...'

రైలు మెల్లిగా ఆగుతోంది. గూడూరు వచ్చినట్లుంది. గోపాలానికి మరచెంబు చేతికిచ్చింది. అతను లేచి నిలబడ్డాడు. మెల్లిగా గుమ్మం దగ్గరకు బయలుదేరాడు.

'సూటు కేసు జాగ్రత్తండి...'

'అన్నట్లు స్టీలు కారియరుతో మీల్సు గూడా పట్టుకువస్తారా? ఏమీ అనుకోకపోతే.... మీరూ మాతోటే భోజనం చేయవచ్చు....'

గోపాలం అనుకోవటానికేం లేదు. నిండా మునిగిన వాడికి చలి ఉండదుట. నిజానికి చెమట వస్తోంది.

రైలు ఆగుతూండగానే గోపాలం దిగి పరుగెత్తాడు. దగ్గరలో పోలీసులుంటే అతన్ని చూసి దొంగ అనుకుని వెంబడించేవాళ్ళే.

భోజనశాల ఎక్కడుందో ఇద్దర్ని అడిగితే తలొక దిక్కూ చూపించారు.... ఒకటి వెజిటేరియన్. మరొకటి నాన్‌వెజిటేరియనులు. తర్వాత తెలిసింది.

'రెండు భోజనం...' హోటలు మానేజరుకు కారేజీ అందించాడు.

దీపావళి శుభాకాంక్షలతో...
మెసర్స్ శ్రీ విజయభాస్కరా ట్రాన్స్‌పోర్ట్ (రిజి)
మీ సామగ్రికి పూచీ!
ఫోన్ : 513587 12, కోరల్ మర్చంట్ స్ట్రీట్,
510299 మద్రాస్-1
సరయిన వేళకు, సత్వరం, ఎంత సుదూర ప్రాంతానికైనా సరసమైన ధరలకే పంపగలం! ఆంధ్రప్రదేశ్ హైదరాబాద్, విజయవాడ, సింగరేణి కాలరీస్, వైజాగ్ మొదలైన చోట్లకి రెగ్యులర్ సర్వీస్ గలదు....
ప్రముఖమైన ఫ్యాక్టరీల సంబంధించిన భారీ సామాగ్రి రవాణాకై ప్రత్యేకమైన ట్రైలర్ల ఏర్పాట్లు గలవు. మా సంస్థ ద్వారా రవాణా జరిగే ప్రముఖ సంస్థలు, పత్రికలు : మిల్స్, వ్యాపార సంస్థలు, వార్తా పత్రికలు, ప్రజాశక్తి, జ్యోతి, యువ, జాగృతి, చిత్రభూమి, బాలచంద్రిక.... మొ॥
ఒక్కసారి ప్రయత్నిస్తే మీకే నచ్చుతుంది!

క్రివేణి ఇంకు
గమ్

ఆఫీసు పేస్ట్
వాడి,
వాటి విశిష్టతను
గమనించండి.
IS:1221-71
ISI
తయారుచేయువారు:
కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ
751, తిరువత్తియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

'ఎన్నయ్యా.... నా నెత్తిమీద పెట్టు' అన్నాడు మానేజరు కారియరు చూపిస్తూ. పార్వతి భోజనానికి డబ్బివ్వలేద . కారియరు పెట్టి మానేజరు నెత్తిమీద కొట్టాలన్నంత ఉక్రోశం వచ్చింది. మానేజరు కోరికా తీరుతుంది.

'కారియరు కింద పెట్టయ్యా. ..' మానేజరు గట్టిగా అరిచేటప్పటికిగాని గోపాలం బుర్ర పనిచేయలేదు. గబుక్కున కారియర్ తీసి కింద పెట్టాడు.

'కొంచెం వేడినీళ్ళు కావాలండి' మర చెంబు టేబిలు మీద పెట్టకుండా చేతితోనే పట్టుకున్నాడు గోపాలం.

'స్నానం చేయటానికా... తాగటానికా' మానేజరు మండిపడ్డాడు. అక్కడ సర్వరు ఒకడు తన కష్టం తెలిసినవాడులా కని పించాడు 'నేనిప్పిస్తా రండి' అంటూ వంట గదిదగ్గరకు తీసుకుపోయాడు. మసరు కాగుతున్న గుండిగలో నుంచి చెంబు నిండా నీళ్ళు పోయించి ఇచ్చాడు. తను మానేజరు కిచ్చిన కారియరు అక్కడ ఉన్నదో ఎవరన్నా పట్టుకుపొయ్యారోనన్న అనుమానం వేసింది. కాలిపోతున్న మరచెంబు ఒకచేత్తో పట్టుకుని రెండో చేత్తో మర బిగిస్తూ పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. ప్లాటుఫారం మీద రైలు కూతలు వినిపిస్తున్నాయి. వాన రాకడ, రైలుపోకడ ఎవరికీ తెలియదు. మానేజరుకు రెండు భోజనాలకి డబ్బిచ్చాడు. ఆ టేబులుపక్కన మూడు కారియర్లున్నాయి. తనది ఏ కారియరు. గుర్తుపట్టలేదు. ఒక క్షణం నిల బడాడు. అక్కడే ఉన్న వాళ్ళెవ్వరూ తలొక కారియరు పట్టుకుపోగానే మిగిలిన కారియరు తాను తీసుకుని బయలుదేరాడు రైలు పెట్టెలోకి చేరేటప్పటికి బర్తు మీద పడుకున్న పార్వతి భర్త ఇటు తిరిగి మాట్లాడుతున్నవాడు గోడ వైపు తిరిగి దుప్పటి పైకి లాక్కున్నాడు రైలు బయలుదేరింది.

పార్వతి పిల్లలను పక్కకు చేర్చి కారియరు తీసి అన్నం కలిపిపెట్టింది. 'మీరు గూడా తినండి... మిగిలితే మావారికి పెడదాం....' గోపాలం అన్నం తినడానికి ఇష్టపడలేదు. చొక్కా, నిక్కరు వేసిన బిడ్డను గోపాలానికి అందించింది. వళ్ళో కూర్చో పెట్టుకున్నాడు. ముగ్గురికి అన్నం నోట్లో పెడుతోంది.

ఎవరి పనిలో వాళ్ళున్నారు. వీళ్ళ మాటలు ఎవరికీ వినబడ్డం లేదు. 'మీకెంత మంది పిల్లలు?' గోపాలం వినిపించుకోనట్టుగా 'మీ అబ్బాయికి పుట్టు వెంట్రుకలు తిరపతిలో తీయించక పోయినారా' అన్నాడు.

'అబ్బాయి ఎక్కడండీ... ముగ్గురూ ఆడపిల్లలే....' మూడో పిల్ల జడలో పూలు జారిపోతోంటే పైకి సర్ది పిన్నీసు పెట్టింది. 'అయ్యో మా సంసారానికి మగపిల్లలు కూడానా... మీ కెంత మంది పిల్లలు చెప్పారు కాదు '

'ఇద్దరు కొడుకులు....'

'దేనికయినా అదృష్టం ఉండాలి.... మీవంటి భర్త దొరికితే... చెట్టుకిందయినా ఆనందంగా గడిపెయ్యవచ్చు....'

గోపాలం ఆమె వంక సూటిగా చూడలేక కళ్ళు మూసుకున్నాడు. తాను చెట్టుకు చేరగిలబడినట్లు పార్వతి చెట్టుకొమ్మకు చీర కట్టి అందులో బాబుని పడుకోబెట్టి ఊపుతూ జోల పాట పాడుతోంది. చిన్ని గోపాలుడా నిద్ర పోవయ్యా...'

గోపాలానికి నిద్ర తూగు వచ్చింది,

'అమ్మాయికి చెయ్యి, మూతి కడిగి వస్తాను...' పార్వతి లేచింది. వాష్‌బేసిన్ దగ్గరికి పిల్లలను ఒక్కొక్కళ్ళనే అందిఁచాడు. వాళ్ళను వెనక్కు తీసుకుని వచ్చి పెట్టెల పక్కనే దుప్పటిసర్ది పడుకోబెట్టింది తను కొంచెం అన్నం తిని గోపాలాన్ని తిన మని బలవంతం చేసింది. భోజనం డబ్బులు తనే యిచ్చాడు. ఆ డబ్బు మాటే లేదు పైగా తన సొమ్మియిస్తున్నట్లుగా ఆదరం దొక్కిందే దక్కుడు అని గోపాలం కొంచెం సాంబారు అన్నం తిన్నాడు.

'నెల్లూరు రాగానే కాస్త మంచి నీళ్ళు తెచ్చిపెట్టాలి....' బ్రతిమిలాడే స్థితి పోయి ఆజ్ఞాపించే పరిస్థితి వచ్చినట్లుంది. నెల్లూరు స్టేషను రాగానే మరచెంబు మంచినీళ్ళ కోసం ఇచ్చింది. పాలు కలిపి మరొక స్టీలు డబ్బాలో పోసింది.

'ఒక ఫ్లాస్కు కొనమంటే కొనడండి... అన్నిటికి సర్దుకు పోవాల్సిందే... మీరు వచ్చేటప్పుడు ఓ సిగరెట్టు పెట్టె కూడా తెచ్చిపెట్టండి.... గోల్డు ప్లేకు.... అంటారు. ఈయన పుణ్యమా అని సిగరెట్ల పేర్లు తెలుస్తున్నాయి.... మీరు సిగరెట్లు కాలుస్తారా'

'ఊహూఁ...' తల అడ్డంగా వూపాడు గోపాలం.

నెల్లూరు స్టేషనులో రైలు ఆగకుండానే పార్వతి మళ్ళీ చెప్పింది. 'స్టేషనుమాష్టరుగా పని చేస్తున్నాడు... సాంబం అనీ.... నేను వచ్చినట్లు కాస్త చెప్పండి.... మా మేనత్త కొడుకు. చూసి చాలా కాలం అయింది....'

గోపాలానికి రైల్లోంచి దూకేద్దామనిపించింది.

'ఎట్లా గుర్తుపట్టడం....' సందేహం వెలిబుచ్చాడు.

'మీరు దూరాన్నుంచే గుర్తు పట్టవచ్చు. రైలు యింజను కంటే ఎక్కువ పొగ వదులుతుంటాడు... అన్ని సిగరెట్లు కాలుస్తాడు'

స్టేషను మాస్టరు రూము ఎక్కడివుందో! చల్లటి మంచినీళ్ళు ఎక్కడ దొరుకుతాయో! దూమకేతువుకు గోల్డుఫ్లేక్ సిగరెట్లు కొనటానికి టైం సరిపోతుందో... గోపాలానికి

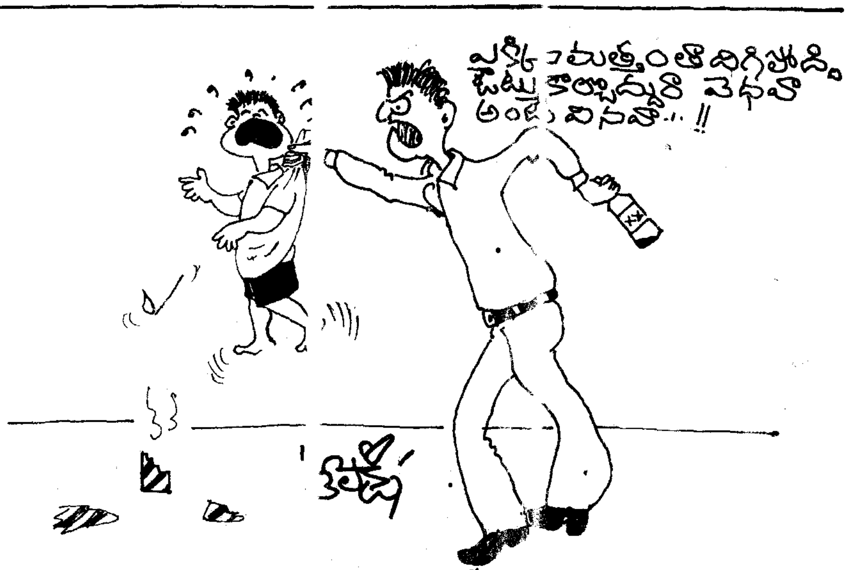

ఏమీ తోచలేదు.

ధైర్యే....సాహసీ....అన్నారు. రైలు ఆగగానే కిందకు దిగి స్టేషను మాస్టరు గది దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. పార్వతి చెప్పిందాట్లో కొంత సత్యం ఉంది. పొగ ఉంగరాలు, ఉంగరాలుగా బయటకు వస్తోంది. ఆతన్ని కలిసి పార్వతి విషయం చెప్పాడు. ఒక్కడ రైల్వేకూలికి మరచెంబు ఇచ్చి మంచినీళ్ళు తెమ్మన్నాడు స్టేషరు మాష్టరు. 'మీరు సిగరెట్లుకోసం ఏం పరుగెత్తుతారు....' నా దగ్గరున్న సిగరెట్టు ఒకటిద్దాం పదండి.... 'సాంబం గోపాలం వెంట నడిచాడు. ఇంతలో రైల్వేకూలీ ఒకడు వచ్చి ఏమిటో హడావుడిగా చెప్పాడు స్టేషను మాష్టరు చెవిలో. రెండు సిగరెట్లు చేతిలో పెట్టి... 'ఆయనకివ్వండి వస్తాను.... ఇప్పుడే...' అంటూ రైల్వే కూలీతోపాటు పరుగెత్తుతున్నట్లుగా వెళ్ళిపోయాడు. సిగరెట్లు చేతిలో పాముల్లాగా కదులుతున్నాయి.ఎప్పుడూ సిగరెట్టు ముట్టుకున్నవాడుకాదు. మరచెంబు పట్టి కెళ్ళిన కూలీకోసం పరుగెత్తాడు. ప్లాటుఫారం చివరగా కుళాయి దగ్గర కనిపించాడతను. అతని దగ్గరకు పరుగెత్తి నీళ్ళ సీళ్ళు పట్టుకుని వచ్చేటప్పటికే బండిబయలుదేరింది. గబుక్కున ఎదురుగా ఉన్న పెట్టెలోకి ఎక్కేశాడు. రైలులో పెట్టెలోంచి పెట్టెలోకి నడుస్తూంటే తన పెట్టె ఎక్కడుందో గుర్తుతెలియటంలేదు.

కొంతదూరం పోగానే పార్వతి ఎదురు వస్తూ కనిపించింది. పిల్లలు పడుకున్నారు. భర్త బర్తుమీద ఉన్నాడు. తనకు ఎదురు నడిచి చేతిలోని మరచెంబు అందుకుంది. సిగరెట్లు తీసుకుంది. అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది.

'నాకు మొదటినుంచి కలలు కనటం అలవాటు....' పార్వతి అతి సన్నిహితంగా నిలబడింది.

'పగలా ..రాత్రా...' గోపాలానికి ధైర్యం వచ్చింది.

పార్వతి ముసి, ముసి, నవ్వులు నవ్వింది.

'అర్థం చేసుకునే భర్త కావాలని,ఆరడుగులు, ఆజానబాహువు అయి ఉండాలనీ, రోడ్డు పట్టనంత పెద్ద కారు ఉండాలని,బంగళాలో డబుల్ కాట్ మంచాలు,చుట్టూ ఉద్యాన వనాలు, భర్త కారులో దిగి లోపలకు వస్తుంటే ఆ బూట్ల చప్పుడు వినాలనీ...మా వారికి కనీసం బూట్లు కొనుక్కుందామన్న కోరిక గూడా లేదు...'

'నేనూ కలలు కనేవాణ్ణే...ఇప్పుడూ కలల్లోనే జీవిస్తుంటాను. మధ్య మధ్య... గోపాలంలోని దాక్కుని పోయిన కథారచయిత తొంగి చూశాడు గానీ...నా కలల్లో బంగాళా, కార్లూ లేవు... సెలయేళ్ళు మిలాగా చలాకీగా ఉండే అందమైన భార్య.. నదివద్దున ఇసక తిన్నెల్లో....వెన్నెట్లో వెండిలా మెరిసే అలలమీద మనస్సు పరుచుకుంటూ....ఆకలిదప్పుల్ని మరచి.... ఈ విశాల విశ్వాన్ని బంధించిన కాలాన్ని, పరిధుల్ని తెంచివేసి ... దృగ్గోచరంగాని సృష్టి చిత్రాన్ని మనో నేత్రంతో పరికిస్తూ ఇద్దరూ ఒకటై...అంతా మరిచిపోయి.... రెండు గుండెలు ఒకటై స్పందిస్తున్న సమయంలో...సృష్టి నిలిచిపోతుంది. కాలం ఆగిపోతుంది...గోపాలం కళ్ళు తెరిచేలోపున అతని పెదిమలకు వెచ్చటి ఊపిరి తగులుతోంది. తననెవరో లతలాగా పెనవేసుకున్నారు. గోపాలం ఉలిక్కిపడ్డాడు. పార్వతి వెనక్కు తగ్గింది.

'ఏమిటయింది....' గోపాలం నివ్వెరపోయాడు.

పార్వతి కళ్ళు దీపాల్లాగా మిరుమిట్లు గొలుపుతున్నాయి. ముఖంఅంతా సిగ్గుతో ఎర్రగా కందింది. పెదిమలు వణుకుతున్నాయి.

ఒక క్షణం అట్లాగే నిలబడి పోయారు.

గంభీరంగా మాటా, పలుకూ లేకుండా తాము కూర్చున్న చోటుకు అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు. పిల్లలు నిద్రపోతున్నారు.

గోపాలం చాలాకాలంగా కథలు వ్రాయటం మానేశాడు, తానిప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళగానే కథ ఒకటి వ్రాస్తాడు.

'సినిమాల్లోలాగా....ముద్దు పెట్టుకుంటే పిల్లలు పుడితే ఎంత బాగుంటుంది...' పార్వతి తలవంచుకుని మెల్లిగా అంది.గోపాలం మళ్ళా ఒకసారి రైలుదిగి మరచెంబుతో మంచినీళ్ళు తెద్దామనుకున్నాడు. ఎవరో గొలుసులాగినట్లున్నారు.రైలు అకస్మాత్తుగా పెద్ద చప్పుడు చేసుకుంటూ ఆగింది. బర్తుమీద పడుకున్న భర్త ఒక్కసారిగా లేచి కూర్చున్నాడు.

'అన్నం తింటావా...' అంది పార్వతి.

'ముందో సిగరెట్టు ఇయ్యి...'

'రైల్లో నిద్రపోకుండా .... తెల్లవార్లూ కథలకోసం ప్లాటు వెతుకుతుంటావుకదా... ప్లాటు ఏమన్నా దొరికిందా...'

ఆయన సిగరెట్టు ముట్టించాడు.

గోపాలం నివ్వెరపోయాడు'ఈమె కథలు వ్రాస్తుందా ?' పార్వతి కారియరులో ఉన్న భోజనం అందిస్తూ 'ఆ దొరికింది' అంది. నవ్వితే బుగ్గలు సొట్టలు పడుతున్నాయి. పెదిమల చివరచిరునవ్వు తొంగిచూస్తోంది.

గోపాలం మంచినీళ్ళ మరచెంబు ఆయనకు అందిస్తూ 'కథకు మంచి పేరు గూడా కుదిరిందండి....' ముద్దూ... మురిపెమూ అన్నాడు. ●